

procesuelle Fremgangsmaade afslaaes, uden at nogen Forhandling mellem Parterne for Retten er gaaet forud for Afgjørelsen.

§ 321.

Besværingen iværksættes derved, at et Besvæningskrift indgives til den Ret, over hvis Handlinger eller Afgjørelser man vil besvære sig, indeholdende en Fremstilling af Besvæningsgrunden og det Andragende, som i den Anledning gjøres.

Diktat til Retsbogen kan benyttes istedetfor Indgivelse af Besvæningskrift ved Underretterne; men ved Låndsretterne kun, naar Besværing fremsættes af Vidner, Syns- og Skjønsmænd eller Trediemænd, hvem Fremlæggelsen af et Dokument er paalagt.

§ 322.

Retten indsender inden Udløbet af en Uge Besvæningskriftet eller Afskrift af Retsbogen forsynet med Afskrift af den paalagte Kjendelse og øvrige Aktstykker, til Høiesteret, hvorhos Retten tillige kan ledsage Besværingen med dens egen Erklæring over Sagen. Om den stedfundne Indsendelse gives der strax den, der har iværksat Besværingen, saavel som Modparten Underretning.

§ 323.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse har den, som besværer sig, og Modparten Adgang til at indsende til Høiesteret skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet. Senere indsendte Udtalelser ere ikke udelukkede fra at tages i Betragtning, saalænge Afgjørelse ikke har fundet Sted.

§ 324.

Førend Afgjørelse træffes, kan Høiesteret efter sit Skjøn indhente yderligere Oplysninger og Erklæringer fra Retten eller Parterne. Nye faktiske Anbringender og Beviser kunne tages i Betragtning.

§ 325.

Paa Grundlag af de indsendte Akter og skriftlige Udtalelser og Erklæringer træffer Høiesteret snarest mulig Afgjørelse ved Kjendelse. Naar særlige Grunde tale derfor, kan Høiesteret dog, saavel af egen Drift som efter Begjæring af nogen af Parterne, anordne mundtlig Forhandling og til den Hensigt opfordre Parterne til at give Møde. Udebliver i saa Fald den, der besværer sig, afvises Besværingen. Udebliver Modparten, er dette ikke til Hinder for, at Sagen paaljendes, efterat den Klagendes mundtlige Fremstilling er hørt.

§ 326.

Hvor denne Lov ei bestemmer anderledes, er Besvæningsfristen 2 Uger. Dyrkning mod Forsømmelse med at fremkomme med Besværing kan gives efter Reglen i § 304, dog ikke længere end i 6 Maaneder.

Besværing til høiere Ret har ikke opsættende Virkning, undtagen forsaavidt dette følger af denne Lovs Forskrifter. Dog kan ogsaa ellers saavel den Ret, mod hvis Afgjørelse Besværing finder Sted, som den Ret, til hvilken Besværing sker, anordne saadan Opsættelse.

Forsømmelse med at benytte en til Besvænings Iværksættelse givne Udsættelse anses som Strafaldelse af Besværingen.